

14 Януари, 2008

Посвещава се на децата на 60-те, 70-те и 80-те години на 20-ти век

Ако сте били дете тогава, като погледнете назад, ще ви бъде трудно да повярвате, че сте успели да доживеете днешния ден. Ние се возехме на коли без предпазни колани и без въздушни възглавници. Креватчетата ни бяха оцветени в ярки бои с голямо съдържание на олово. На шишенцата с лекарства нямаше секретни капачета, вратите често не се заключваха,

а шкафовете в къщи не се заключваха никога. Пиехме вода от улични чешмици, а не от пластмасови бутилки. На никого дори не би му хрумнало да кара колело с каска. Ужас, нали!

С часове си правехме самоделни колички от дъски и лагери, намерени на някое бунище, и едва когато вече летяхме по нанадолнището си спомняхме, че сме забравили да им сложим спирачки. Сутрин излизахме от къщи, играехме по цял ден и се прибирахме, когато запалваха уличното осветление – там където го имаше. И през цялото това време никой не можеше да разбере къде сме. Нямаше мобилни телефони, представяте ли си!

Няколко човека ядяхме един сладолед и пиехме лимонада от една и съща бутилка - и никой не умря. Нямахме компютри, 3D игри, компактдискове, GSM-и, 160 канала кабелна телевизия, интернет и на тълпи ходехме на кино, защото нямаше дори видео!

Затова пък имахме приятели. Излизахме от къщи и ги намирахме. Ако някой ни трябваше, отивахме у тях и се виждахме с него. Просто така, без предварително обаждане! Сами в този жесток и опасен свят. Без охрана. Как изобщо сме оживели?

Измисляхме сами игрите си, крадахме череши и ги ядяхме с костилките – и на никой костилките не му прорастваха в корема. През междучасията се пръскахме с вода от многократни спринцовки и бутилки от „Веро“. Нашите постъпки си бяха наши собствени и ние бяхме готови за последствията. Порязвахме се, ходехме в синини и

натъртвания или си чупехме кокалите – но никой никого не съдеше. Смятахме, че за всичко сме си виновни ние самите. Представата, че можеш да се откупиш от ченгетата или да се скатаеш от казармата практически не съществуваше. Родителите от онези времена винаги вземаха страната на закона, можете ли да си го представите:

Да-а-а, такива бяхме, а ето какви станахме:

01. Без да искаш въвеждаш пин кода си на микровълновата.
02. Не си играл на пасианс с истински карти от години.
03. Не можеш да си намериш колата на паркинга, освен ако не я повикаш с алармата.
04. Баба ти говори повече за Есмералда и Рич, отколкото за собствените си деца.
05. Знаеш повече за проблемите на Брад Пит, отколкото за тези на собствения си брат.
06. Чуваш по новините, че 50 човека са били взривени и сменяш канала, защото не е нищо ново.
07. Сваляш си обувките, преди да влезеш... в самолета.
08. Имаш списък с 15 телефонни номера, за да се обадиш на 3 членното си семейство.
10. Най-добрият приятел на човека вече не е кучето, а мобилният телефон.
11. Звъниш си всяка сутрин... за да си намериш мобилния телефон.
12. Тъпо ти е, че не можеш да звъннеш и на дистанционното на телевизора, като изчезне.
13. Чудиш се на къде да насочиш мебелите си в стаите, където нямаш телевизор.
14. Не знаеш ничий телефон наизуст, дори собствения си, защото всички са ти в GSM-а.
15. Да си забравиш GSM-а в къщи е драма. Единственото по-страшно е да го загубиш!
16. Децата ти играят футбол всеки ден... пред компютъра.
17. 10 годишния ти племенник не може да говори много, но може да чати перфектно.
18. 10 годишния ти племенник пише по-бързо на клавиатурата, отколкото говори.
19. Не си модерен, ако вече си на повече от 20 и още не си спал с някой от твоя пол.
20. Ако си на тинейджърски купон, можеш да пикаеш навсякъде, но не и в тоалетната. Тя е само за секс.
21. Повечето хора родени около 1990 вече са правили повече секс от теб.
22. Ако слушаш песни, чиито текст има смисъл, значи или си прекалено стар или прекалено гей.
23. Цената на квадратен метър в центъра на столицата ти е по-ниска от цената на квадратен сантиметър в любимия ти уебсайт.

24. Сложил си парола на файла с паролите си.
25. Пращаш е-мейли на колегата в съседния офис.
26. Като причина да не поддържах връзка с роднини и приятели изтъквах, че нямат е-мейли.
27. Проверях си е-мейла по 5 пъти на ден, но нямаш време да поговориш с майка си повече от веднъж седмично.
28. Ако не получавах поща въщи повече от седмица, се чувствах пренебрегнат, макар да получавах редовно само глупави реклами. Ако обаче не получиш никакъв е-мейл за повече от ден-два, даже спам-ът започва да ти липсва.
29. Мразиш да пишеш с химикал, защото няма спелинг чек (проверка на правописа).
30. Използвах си телефона повече за писане, отколкото за говорене.
31. Оплаках се, че на GSM-ът ти нямаш "copy" - "paste".
32. Купил си си дигитална камера, за да правиш колкото си искаш снимки и сега имаш толкова много, че нямаш време да ги гледаш.
33. Спираш пред къщи с колата и използвах GSM-а, за да провериш дали няма някой въщи, за да ти помогне с покупките.
34. Ядосвах се на приятелите ти, че закъсняват с 5 минути и още не са ти звъннали на GSM-а.
35. Децата ти не искат да ядат храна, която не е танцувала по телевизията.
36. Ставах сутрин и влизаш в Интернет, преди да влезеш в кухнята да си направиш кафе.
37. Колкото повече си разпределях времето, толкова по-малко ти остава.
38. Слагаш наклонени усмивки, дори когато пишеш с химикал
39. Накланяш си главата на една страна, когато се усмихваш
40. Четеш това и клатиш глава, и се усмихваш.
41. Дори още по-лошо, знаеш на кого точно ще препратиш тази статия.
42. Прекалено си зает, за да забележиш, че на този списък му липсва номер 9.
43. Даже се връщаш назад, за да видиш, наистина ли няма номер 9.
44. А сега се усмихваш. Хайде, препрати го на приятелите си, знам че ти се иска!